Sygn. akt: KIO 4407/26

WYROK

Warszawa, dnia 13 października 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący:**Marek Bienias**

Protokolant: **Karina Karpińska**

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczejw dniu 4 września 2026 r. przez wykonawcę **DGM budowa sp. z o.o. z siedzibą w Pucku,**w postępowaniu prowadzonym przez **Polską Spółkę Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie,**

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego wykonawcy **ENERGY SYSTEM TORUŃ sp. z o.o. z siedzibą w Toruniu**

orzeka:

1.Oddala odwołanie.

2.Kosztami postępowania obciąża wykonawcę **DGM budowa sp. z o.o. z siedzibą w Pucku** i

2.1.Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **DGM budowa sp. z o.o. z siedzibą w Pucku**, tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

2.2.Zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:……..……..

Sygn. akt: KIO 4407/26

Uzasadnienie

Zamawiający – Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie – prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn. „Gazyfikacja Mierzei Wiślanej”, realizowanego w ramach projektu nr FENX.02.03-IW.02-0015/24 pn. „Budowa gazociągu Kolnik–Elbląg wraz z gazyfikacją Mierzei Wiślanej”, znak postępowania: 2026/WG00/WUP-000102.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 2026/S 115-415693.

W dniu 4 września 2026 r. wykonawca DGM budowa sp. z o.o. z siedzibą w Puckuwniósł odwołanie wobec czynności Zamawiającego polegającą na wykluczeniu Odwołującego z Postępowania na podstawie: (1) art. 111 pkt 5 w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 Pzp; (2) art. 111 pkt 6 w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp; (3) art. 109 ust. 1 pkt 8 Pzp; (4) art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp – oraz, na wypadek jej dokonania, będącą jej następstwem czynność odrzucenia oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp.

Odwołujący zarzucił naruszenie następujących przepisów:

1) art. 111 pkt 5 i art. 111 pkt 6 Pzp w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 Pzp – przez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na potraktowaniu art. 111 pkt 5 i 6 Pzp jako samodzielnej („materialnej”) podstawy wykluczenia oraz jako „procedury”, którą Zamawiający miałby stosować, podczas gdy przepis ten wyłącznie określa okres, na jaki następuje wykluczenie w razie uprzedniego ustalenia, że ziściła się przesłanka z art. 109 ust. 1 pkt 8 albo pkt 10 Pzp, i nie zwalnia Zamawiającego z obowiązku samodzielnego wykazania wszystkich znamion tej przesłanki w niniejszym Postępowaniu;

2) art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 Pzp w zw. z art. 7 pkt 30 i art. 58 ust. 1 Pzp oraz w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp – przez przypisanie Odwołującemu skutków czynności i ocen odnoszących się do innego wykonawcy, tj. do wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia w postępowaniu nr 2025/WG00/WUP-000095 (Konsorcjum DGM Budowa: DGM budowa sp. z o.o., S. sp.k. i DURAMEX sp. z o.o.), przy braku tożsamości podmiotowej między tamtym wykonawcą a Odwołującym występującym samodzielnie w niniejszym Postępowaniu, oraz przy całkowitym braku

ustaleń i dowodów co do własnego, zawinionego zachowania Odwołującego – co stanowi niedopuszczalne zastosowanie konstrukcji odpowiedzialności zbiorowej;

3) art. 109 ust. 1 pkt 8 Pzp – przez jego zastosowanie mimo niewykazania żadnej z kumulatywnych przesłanek tej podstawy wykluczenia, tj. (i) obiektywnej niezgodności przedstawionej informacji z rzeczywistością albo zatajenia informacji, (ii) zamierzonego działania albo rażącego niedbalstwa Odwołującego oraz (iii) możliwości istotnego wpływu takiej informacji na decyzje Zamawiającego w niniejszym Postępowaniu;

4) art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp – przez jego zastosowanie mimo niewykazania przedstawienia informacji wprowadzającej w błąd, lekkomyślności albo niedbalstwa Odwołującego i możliwości istotnego wpływu na decyzje Zamawiającego, a nadto przez równoczesne (kumulatywne) powołanie pkt 8 i pkt 10, mimo że przepisy te opisują odmienne, wykluczające się wzajemnie postacie strony podmiotowej, co czyni kwalifikację prawną czynności wewnętrznie sprzeczną i uniemożliwia obronę;

5) art. 110 ust. 2 i 3 Pzp w zw. z art. 128 ust. 1 i 4 Pzp oraz w zw. z art. 57 ust. 6 dyrektywy 2014/24/UE – przez uczynienie Odwołującemu zarzutu z niedokonania „samooczyszczenia", mimo że (i) w niniejszym Postępowaniu nie została uprzednio ustalona żadna podstawa wykluczenia, której samooczyszczenie miałoby dotyczyć, (ii) Zamawiający nigdy nie wezwał Odwołującego do przedstawienia dowodów, o których mowa w art. 110 ust. 2 Pzp, ograniczając się do wezwania z art. 128 ust. 4 Pzp o wyjaśnienie treści JEDZ, oraz (iii) obowiązek przedstawienia takich dowodów z własnej inicjatywy nie został przewidziany w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny w dokumentach zamówienia;

6) **art. 253 ust. 1 pkt 2 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp** – przez sporządzenie Informacji o wykluczeniu bez wystarczającego uzasadnienia faktycznego, tj. bez wskazania, jaka konkretnie informacja przedstawiona przez Odwołującego w niniejszym Postępowaniu jest niezgodna z rzeczywistością, na czym miałoby polegać zawinienie Odwołującego oraz jaki wpływ informacja ta mogłaby mieć na decyzje Zamawiającego – co uniemożliwia pełną weryfikację prawidłowości czynności;

7) **art. 16 pkt 1, 2 i 3 Pzp w zw. z art. 18 ust. 1 dyrektywy 2014/24/UE** – przez naruszenie zasad równego traktowania wykonawców, uczciwej konkurencji, przejrzystości i proporcjonalności, polegające na zastosowaniu wobec Odwołującego najdalej idącej sankcji eliminacyjnej w oparciu o automatyczne przeniesienie oceny dokonanej w innym, unieważnionym postępowaniu, bez indywidualnej oceny rzetelności Odwołującego;

8) **z ostrożności procesowej – art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp** – przez odrzucenie oferty Odwołującego jako złożonej przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu, w razie dokonania przez Zamawiającego takiej czynności, mimo braku podstaw wykluczenia.

Opierając się na przedstawionych zarzutach Odwołujący wnosił o:

1) uwzględnienie odwołania w całości;

2) nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wykluczenia Odwołującego z Postępowania, dokonanej pismem z dnia 28 sierpnia 2026 r., znak PSGCS.ZGZP.901.001.007.26;

3) nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego – o ile czynność taka została dokonana;

4) nakazanie Zamawiającemu powtórzenia czynności badania i oceny podmiotowej Odwołującego oraz badania i oceny jego oferty, z uwzględnieniem, że Odwołujący nie podlega wykluczeniu na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 ani pkt 10 Pzp.

W wyniku wniesionego odwołania przez wykonawcę DGM budowa sp. z o.o. z siedzibą w Pucku, Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie z dnia 23 września 2026 r. (pismo z dnia 23 września 2026 r.) wnosił o oddalenie odwołania w całości.

Do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego skutecznie przystąpił wykonawca ENERGY SYSTEM TORUŃ sp. z o.o. z siedzibą w Toruniu.

Izba stwierdziła, że ww. Przystępujący zgłosił przystąpienie do postępowania w ustawowym terminie, wykazując interes w rozstrzygnięciu odwołania na korzyść zamawiającego.

Przystępujący przy zgłoszeniu przystąpienia do postępowania odwoławczego z dnia 9 września 2026 r. przedstawił stanowisko w sprawie, wnosząc o oddalenie odwołania w całości.

Stan prawny ustalony przez Izbę:

Zgodnie z art. 16 pkt 1-3 ustawy PZP, Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:

1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;

2) przejrzysty;

3) proporcjonalny.

Zgodnie z art. 111 pkt 5 ustawy PZP, Wykluczenie wykonawcy następuje w przypadku, o którym mowa w , na okres 2 lat od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia.

Zgodnie z art. 111 pkt 6 ustawy PZP, Wykluczenie wykonawcy następuje w przypadku, o którym mowa w , na okres roku

od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia.
Zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy PZP, Z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający może wykluczyć wykonawcę, który w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadził zamawiającego w błąd przy przedstawianiu informacji, że nie podlega wykluczeniu, spełnia warunki udziału w postępowaniu lub kryteria selekcji, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub który zataił te informacje lub nie jest w stanie przedstawić wymaganych podmiotowych środków dowodowych.
Zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP, Z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający może wykluczyć wykonawcę, który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.
Zgodnie z art. 253 ust. 1 pkt 2 ustawy PZP, Niezwłocznie po wyborze najkorzystniejszej oferty zamawiający informuje równocześnie wykonawców, którzy złożyli oferty, o:
2) wykonawcach, których oferty zostały odrzucone
- podając uzasadnienie faktyczne i prawne.
Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy PZP, Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli została złożona przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z postępowania.
Zgodnie z art. 110 ust. 2 i 3 ustawy PZP:
2. Wykonawca nie podlega wykluczeniu w okolicznościach określonych w art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 lub art. 109 ust. 1 pkt 2-5 i 7-10, jeżeli udowodni zamawiającemu, że spełnił łącznie następujące przesłanki:
1) naprawił lub zobowiązał się do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem, w tym poprzez zadośćuczynienie pieniężne;
2) wyczerpująco wyjaśnił fakty i okoliczności związane z przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem oraz spowodowanymi przez nie szkodami, aktywnie współpracując odpowiednio z właściwymi organami, w tym organami ścigania, lub zamawiającym;
3) podjął konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe, odpowiednie dla zapobiegania dalszym przestępstwom, wykroczeniom lub nieprawidłowemu postępowaniu, w szczególności:
a) zerwał wszelkie powiązania z osobami lub podmiotami odpowiedzialnymi za nieprawidłowe postępowanie wykonawcy,
b) zreorganizował personel,
c) wdrożył system sprawozdawczości i kontroli,
d) utworzył struktury audytu wewnętrznego do monitorowania przestrzegania przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów,
e) wprowadził wewnętrzne regulacje dotyczące odpowiedzialności i odszkodowań za nieprzestrzeganie przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów.
3. Zamawiający ocenia, czy podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, są wystarczające do wykazania jego rzetelności, uwzględniając wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy. Jeżeli podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, nie są wystarczające do wykazania jego rzetelności, zamawiający wyklucza wykonawcę.
Zgodnie z art. 128 ust. 1 i 4 ustawy PZP:
1. Jeżeli wykonawca nie złożył oświadczenia, o którym mowa w , podmiotowych środków dowodowych, innych dokumentów lub oświadczeń składanych w postępowaniu lub są one niekompletne lub zawierają błędy, zamawiający wzywa wykonawcę odpowiednio do ich złożenia, poprawienia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, chyba że:
1) wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo oferta wykonawcy podlegają odrzuceniu bez względu na ich złożenie, uzupełnienie lub poprawienie lub
2) zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania.
4. Zamawiający może żądać od wykonawców wyjaśnień dotyczących treści oświadczenia, o którym mowa w , lub złożonych podmiotowych środków dowodowych lub innych dokumentów lub oświadczeń składanych w postępowaniu.
Zgodnie z art. 58 ust. 1 ustawy PZP, Wykonawcy mogą wspólnie ubiegać się o udzielenie zamówienia.

Krajowa Izba Odwoławcza – po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, po zapoznaniu się ze stanowiskami przedstawionymi w odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie, stanowiskiem przystępującego, konfrontując je z zebranym w sprawie materiałem procesowym, w tym z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz po wysłuchaniu oświadczeń i stanowisk stron, a także uczestnika postępowania odwoławczego złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy – ustaliła i zważyła, co następuje:

Skład orzekający stwierdził, że odwołanie dotyczy materii określonej w art. 513 ustawy PZP i podlega rozpoznaniu zgodnie z art. 517 ustawy PZP. Izba stwierdziła również, że nie została wypełniona żadna z przesłanek określonych w art. 528 ustawy PZP, których stwierdzenie skutkowałoby odrzuceniem odwołania i odstąpieniem od badania meritum sprawy. Ponadto w ocenie składu orzekającego Odwołujący wykazał, że posiada legitymację materialną do wniesienia

środka zaskarżenia zgodnie z przesłankami art. 505 ust. 1 ustawy PZP, tj. ma interes w uzyskaniu zamówienia, a naruszenie przez zamawiającego przepisów ustawy PZP może spowodować poniesienie przez niego szkody polegającej na nieuzyskaniu zamówienia.
Skład orzekający dokonał oceny stanu faktycznego ustalonego w sprawie mając na uwadze art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy PZP, który stanowi, że Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.
Izba – uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy przedłożony przez strony i przystępującego, po dokonaniu ustaleń poczynionych na podstawie dokumentacji postępowania, biorąc pod uwagę zakres sprawy zakreślony przez okoliczności podniesione w odwołaniu oraz stanowiska złożone pisemnie i ustnie do protokołu – stwierdziła, że sformułowane przez Odwołującego zarzuty nie znajdują oparcia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a tym samym rozpoznawane odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.
Izba zważa, istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy są zdarzenia wynikające z postępowania nr 2025/WG00/WUP-000095 (dalej: postępowanie z 2025 r.) i z postępowania nr 2026/WG00/WUP-000102 (dalej: postępowanie z 2026 r.).
Izba zważa, iż w postępowaniu z 2025 r. ofertę złożyli wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: DGM budowa sp. z o.o. (lider) z siedzibą w Pucku, S. sp.k. z siedzibą w Chwaszczynie oraz DURAMEX sp. z o.o. z siedzibą w Borkowie (dalej: Konsorcjum), zaś w przedmiotowym postępowaniu (postępowanie z 2026 r.) ofertę złożył wykonawca DGM budowa sp. z o.o. z siedzibą w Pucku.
Izba zważa, iż w ramach postępowania z 2025 r. Zamawiający w dniu 28 października 2025 r. w trybie art. 126 ust. 1 ustawy PZP wezwał Konsorcjum do złożenia podmiotowych środków dowodowych. W dniach 7 listopada 2025 r. i 18 listopada 2025 r. Konsorcjum w imieniu, którego działał Odwołujący jako lider konsorcjum złożył podmiotowe środki dowodowe, w tym zaświadczenie ZUS dotyczące podmiotu udostępniającego zasoby Azymut Usługi Geodezyjne S.B. (podmiot zgłoszony przez członka konsorcjum S. sp.k.).
Następnie w dniu 20 listopada 2025 r. Zamawiający w trybie art. 128 ust. 1 ustawy PZP wezwał Konsorcjum m.in. do „Uzupełnienia zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu składek z ZUS: Azymut Usługi Geodezyjne S.B. - Podmiot udostępniający zasoby. W odpowiedzi na wezwanie Zamawiającego w trybie art. 126 ust. 1 PZP Wykonawca przedłożył zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek z ZUS dla Azymut Usługi Geodezyjne S.B.. Po weryfikacji zaświadczenia w elektronicznym systemie ZUS (https://www.zus.pl/firmy/rozliczenia-z-zus/zaswiadczenie-o-niezaleganiu/weryfikacja-zaswiadczen), pojawia się komunikat o „braku zaświadczenia w ewidencji” (pkt 19).
W odpowiedzi na ww. wezwanie, Odwołujący jako lider konsorcjum w dniu 28 listopada 2025 r. w piśmie, pn. „ Odpowiedź Wykonawcy na wezwanie Zamawiającego z dnia 20 listopada 2025 roku, znak PSGCS.ZGZP.901.001.013.25” odnośnie pkt 19 wskazał: „Wykonawca przedkłada wniosek płatnika składek o wydanie zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu składek z dnia 24.11.2025 r godz. 15:41” oraz w pkt III (Aktualizacja wykazu osób stanowiącego załącznik nr 4 do SWZ): „W nawiązaniu do punktu 19. Państwa wezwania z dnia 20.11.2025 r. i brakiem uzyskania zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu składek z ZUS dla Azymut Usługi Geodezyjne S.B. w wykazie osób stanowiącym załącznik nr 4 do SWZ pod numerem 10. wpisujemy geodetę Z.M. (nr świadectwa 6224), który jednocześnie pełni funkcję Prezesa Zarządu podmiotu Biuro Usług Geodezyjnych i Projektowych KODEM sp. z o.o. dla którego informacja z KRK zawiera się w punkcie 24. Uzupełnienia”.
Następnie w dniu 2 grudnia 2025 r. Odwołujący jako lider konsorcjum przekazał Zamawiającemu zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek dla podmiotu Azymut S.B. wydane w dniu 2 grudnia 2025 r. (otrzymane od członka konsorcjum S. sp.k. w dniu 2 grudnia 2025 r. „przesyłam brakujący ZUS, uważam, że należałoby go przesłać do PSG”).
W dniu 12 marca 2026 r. Zamawiający unieważnił postępowanie z 2025 r. oświadczając, iż: „Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli wszystkie złożone wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo oferty podlegały odrzuceniu”, a także „Oferta Wykonawcy Konsorcjum firm:
- DGM budowa sp. z o.o. ul. Wejherowska 16/2, 84-100 Puck (Lider konsorcjum),
- S. sp. k. ul. Gdyńska 143, 80-209 Chwaszczyno (Członek konsorcjum),
- DURAMEX sp. z o.o. ul. Akacjowa 23, 80-180 Borkowo (Członek konsorcjum), zwanych dalej: Konsorcjum DGM Budowa, została odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. a ustawy Pzp. Wykonawca Konsorcjum DGM Budowa został wykluczony z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8) oraz 10) ustawy Pzp. Dodatkowo, oferta wykonawcy Konsorcjum DGM Budowa została odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 7) ustawy Pzp.”.
W dniu 18 marca 2026 r. Odwołujący jako lider konsorcjum zwrócił się do pozostałych członków konsorcjum o umocowanie do wnoszenia środków ochrony prawnej, a następnie członek konsorcjum S. sp.k. w dniu 19 marca 2026 r. poinformował lidera Konsorcjum, że odwołanie od czynności Zamawiającego z dnia 12 marca 2026 r. nie zostanie wniesione - „właśnie otrzymałam informacje od szefa, że nie robimy odwołania” (pełnomocnictwa udzielone przez członków konsorcjum dla lidera konsorcjum dotyczyły pełnomocnictwa do reprezentowania w postępowaniu o udzielenie zamówienia i zawarcia umowy).

Z kolei odnosząc się do przedmiotowego postępowania nr 2026/WG00/WUP-000102, Izba zważa, iż w dniu 4 sierpnia 2026 r. Odwołujący wraz z ofertą złożył JEDZ, gdzie w części III sekcja C: Podstawy związane z niewypłacalnością, konfliktem interesów lub wykroczeniami zawodowymi, winien wprowadzenia w błąd, zatajenia informacji lub niemożności przedstawienia wymaganych dokumentów lub uzyskania poufnych informacji na temat przedmiotowego postępowania, na pytanie: „Czy wykonawca znalazł się w jednej z poniższych sytuacji:
a) był winny poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub do weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikacji;
b) zataił te informacje;
c) nie był w stanie niezwłocznie przedstawić dokumentów potwierdzających wymaganych przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający; oraz
d) przedsięwziął kroki, aby w bezprawny sposób wpłynąć na proces podejmowania decyzji przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający, pozyskać informacje poufne, które mogą dać mu nienależną przewagę w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub wskutek zaniedbania przedstawić wprowadzające w błąd informacje, które mogą mieć istotny wpływ na decyzje w sprawie wykluczenia, kwalifikacji lub udzielenia zamówienia?, Odwołujący udzielił odpowiedzi „NIE”.
Następnie w dniu 12 sierpnia 2026 r. Zamawiający na podstawie art. 128 ust. 4 ustawy PZP, zwrócił się do Odwołującego o wyjaśnienie złożonego dokumentu JEDZ, wskazując: „w postępowaniu publicznym na tożsamy przedmiot zamówienia znak 2025/WG00/WUP-000095, Wykonawca będący Liderem konsorcjum pismem PSGCS.ZGZP.901.002.018.25-26 z dnia 12.03.2026 r. został poinformowany o odrzuceniu oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. a Ustawy. Wykonawca Konsorcjum DGM Budowa został wykluczony z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8) oraz 10) Ustawy. W związku z powyższym, Zamawiający wzywa Wykonawcę do wyjaśnienia, dlaczego w JEDZ została zaznaczona opcja „NIE” w ww. zakresie, skoro Wykonawca winien posiadać wiedzę o tym, że w tym przypadku spełnione są przesłanki opisane w ww. punkcie JEDZ”.
W odpowiedzi na ww. pismo, Odwołujący w dniu 17 sierpnia 2026 r. (ODPOWIEDŹ WYKONAWCY NA PISM ZAMAWIAJĄCEGO Z DNIA 12 SIERPNIA 2026 ROKU) złożył wyjaśnienia, oświadczając m.in., iż: „odpowiedź „NIE części III sekcja C JEDZ była prawidłowa. Nie istniał obiektywny stan polegający na tym, że DGM była winna poważnego wprowadzenia w błąd, zataiła informacje, nie była w stanie przedstawić dokumentów albo bezprawnie wpływała na postępowanie”, a także „DGM podtrzymuje, że przesłanki wykluczenia nie zaistniały, a zatem nie było i nie ma podstaw do prowadzenia procedury samooczyszczenia w znaczeniu art. 110 ust. 2 Pzp”.
Następnie w dniu 28 sierpnia 2026 r. Zamawiający poinformował Odwołującego (INFORMACJA O WYKLUCZEN WYKONAWCY), iż: „Zamawiający, działając na podstawie art. 110 ust. 1 w zw. z art. 16 pkt 1), 2) i 3) ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2026 poz. 793 ze zm.) – dalej: PZP, niniejszym zawiadamia o wykluczeniu wykonawcy DGM Budowa sp. z o.o., ul. Wejherowska 16/2, 84-100 Puck, z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego pn.: „Gazyfikacja Mierzei Wiślanej” realizowanego w ramach projektu pn. Budowa gazociągu Kolnik Elbląg wraz z gazyfikacją Mierzei Wiślanej”, znak: 2026/WG00/WUP-000102.
Podstawa prawna:
1) art. 111 pkt 5) PZP – w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8) PZP;
2) art. 111 pkt 6) PZP – w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10) PZP;
3) art. 109 ust. 1 pkt 8) PZP;
4) art. 109 ust. 1 pkt 10) PZP.
Uzasadnienie faktyczne:
Wykonawca DGM Budowa sp. z o.o. w poprzednim postępowaniu na tożsamy przedmiot zamówienia („Gazyfikacja Mierzei Wiślanej” realizowanego w ramach projektu pn. Budowa gazociągu Kolnik Elbląg wraz z gazyfikacją Mierzei Wiślanej”, znak: 2025/WG00/WUP-000095) został skutecznie i prawomocnie wykluczony z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8) i 10) PZP. Dlatego też, wobec Wykonawcy zastosowanie znajduje procedura z art. 111 pkt 5) i 6) PZP. Aby uniknąć konieczności wykluczenia Wykonawcy z postępowania na podstawie art. 111 pkt 5) i 6) PZP, wykonawca musiałby skorzystać z możliwości samooczyszczenia wskazanej w przepisach art. 110 PZP. Niemniej jednak, wypełniając JEDZ w niniejszym postępowaniu, wykonawca DGM Budowa Sp. z o.o. nie przyznał się do tej okoliczności, a w odpowiedzi na wezwanie do wyjaśnienia z art. 128 ust. 4 PZP wskazał, że jego odpowiedź była prawidłowa i nie powinien on podlegać wykluczeniu z postępowania. Wypełniony przez Wykonawcę JEDZ:
Powyższe oznacza, że wykonawca DGM Budowa sp. z o.o. miał na celu wpłynięcie na decyzję podejmowaną przez Zamawiającego – doprowadzenie do uznania, że nie podlega wykluczeniu z postępowania (choć miał lub co najmniej powinien mieć wiedzę dotyczącą spełniania przesłanek wykluczenia z postępowania). Jak wskazuje się w orzecznictwie KIO, „przyjęcie innego stanowiska prowadziłoby do sytuacji niedającej się pogodzić z celem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jakim jest wybór rzetelnego wykonawcy, w której wykonawca mógłby bezkarnie przedstawiać

informacje wprowadzające w błąd na temat swojej przeszłości kontraktowej (zatajając określone fakty), licząc na to, że nawet jeśli zamawiający posiądzie o nich wiedzę, to i tak będzie zobligowany do zwrócenia się do wykonawcy z wnioskami o wyjaśnienia w zakresie przyczyn tych problemów. Taka sytuacja byłaby nieakceptowalna z perspektywy całego systemu zamówień publicznych, oznaczałaby ona wręcz przyzwolenie na podawanie przez wykonawców nieprawdziwych informacji. Przy tym podstawa eliminacji odwołującego z postępowania, czyli art. 109 ust. 1 pkt 10 p.z.p., systemowo pełni także rolę prewencyjną, jego celem jest nie tylko wykluczenie nierzetelnych wykonawców, ale również zapewnienie, że wykonawcy nie będą zachęcani przez zbyt pobłażliwe normy prawne do usiłowania wprowadzenia w błąd zamawiającego, z ewentualną opcją na "poprawę" czy "pełniejsze wyjaśnienie" swojego działania w przypadku, gdy ich zachowanie zostanie wykryte.” (wyrok KIO z dnia 14 marca 2022 r., sygn. akt KIO 449/22). Konieczność przedstawienia pełnych i rzetelnych informacji wynika wprost z orzecznictwa KIO, gdzie wskazuje się, że „zdaniem Izby Odwołujący, jak każdy wykonawca ubiegający się o udzielenie zamówienia publicznego (w tym co znamienne - profesjonalista), nie może samodzielnie oceniać określonych informacji (tj. swojej przeszłości kontraktowej oraz jej konsekwencji, tj. czy zostały zainicjowane jakiekolwiek spory sądowe dotyczące tych okoliczności i jak sam jej ocenia wykonawca - Odwołujący) i decydować ostatecznie, jakie z tych informacji przekazać Zamawiającemu. Zdaniem Izby każdy wykonawca (tutaj Odwołujący) ma obowiązek przedstawić co najmniej pełne okoliczności faktyczne (czy to składając oświadczenia dot. podstaw wykluczenia, czy jeżeli uzna, że owe podstawy go dotyczą - w ramach tzw. samooczyszczenia), co do potencjalnych podstaw jego wykluczenia, zaś sama ich ocena faktyczno-prawna zawsze winna należeć do Zamawiającego; Odwołujący nie jest uprawniony do uzurpowania sobie faktu swobodnej oceny okoliczności, stanowiących potencjalne podstawy wykluczenia" (...) Izba uważa, że obowiązkiem wykonawcy (tutaj Odwołującego) jest kompleksowe i rzetelne przedstawienie informacji dotyczących go podstaw wykluczenia (nawet potencjalnych, aktualnie weryfikowanych, np. na gruncie zainicjowanego postępowania sądowego itp.), a nie wyłącznie subiektywna ich ocena, skutkująca arbitralnym uznaniem wyłącznie przez wykonawcę (tutaj Odwołującego), że te chociażby hipotetyczne podstawy wykluczenia jednak wykonawcę (Odwołującego) nie dotyczą i nie będą dotyczyć (mimo zainicjowanego sporu sądowego, co do którego wyniku nie można mieć na dzisiaj żadnej wiedzy i zdaniem Izby niezasadne jest nad takowym wyrokiem spekulowanie, np. co do zasadności naliczenia kar umownych, czy też zasadności odstąpienia od umowy o zamówienia publiczne). Należy podkreślić, że wykonawca ubiegający się o udzielenie zamówienia nie jest sam w sobie arbitrem, oceniającym i rozstrzygającym, czy ostatecznie podlega, czy też nie wykluczeniu z Postępowania. Takowa decyzja zawsze należy do Zamawiającego, który aby mógł podjąć stosowną decyzję, a ostatecznie zostać z niej <<rozliczony>> (po wniesieniu stosownych środków ochrony prawnej przewidzianej ustawą Pzp) - musi posiadać od samego początku pełną wiedzę, co do okolicznością faktycznych, które chociażby potencjalnie kwalifikują się do przypisania ich do określonych ustawa Pzp podstaw wykluczenia wykonawcy. Subiektywizm w przedstawieniu tych okoliczności faktycznych nie może zabierać Zamawiającemu prawa do ich swobodnej oceny i podjęcia w wyniku ich analizy decyzji, co do faktycznego wykluczenia wykonawcy” (wyrok KIO z dnia 16 marca 2026 r., sygn. akt KIO 389/26). Podkreślić w tym miejscu należy, że wykonawca DGM Budowa sp. z o.o. zobowiązany był do dochowania należytej, przynależnej profesjonaliście staranności przy składaniu oświadczeń w danym postępowaniu, a oceny jego postępowania dokonuje się przez pryzmat zawodowego charakteru działalności, co wynika wprost z art. 355 § 2 KC. Wzorzec należytej staranności nakładał na wykonawcę DGM Budowa sp. z o.o., który złożył w postępowaniu ofertę, dokumenty i oświadczenia, aby upewnił się, czy deklarowany w nich stan rzeczy odpowiada rzeczywistości i umożliwia pozytywną weryfikację braku podstaw do wykluczenia, bowiem miały lub mogły mieć wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego. Jak wskazuje się w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej, „należyta staranność profesjonalisty nakłada na wykonawcę, który składa ofertę, a także oświadczenia i podmiotowe środki dowodowe, we własnym imieniu, aby upewnił się, czy deklarowany w nich stan rzeczy odpowiada rzeczywistości. Podkreślić należy, że pojęcie należytej staranności implikuje element działania, podejmowania pewnych czynności, jakich można się spodziewać od uczestnika obrotu profesjonalnego. Jak już podkreślono w niniejszym orzeczeniu, Odwołujący nie zweryfikowali informacji przedstawionych w Wykazie osób lub też uważali, że informacje nieodpowiadające rzeczywistości nie zostaną przez Zamawiającego zauważone, bądź też zweryfikowane. W konsekwencji uznać należało, iż ziściły się wszystkie przesłanki implikujące konieczność wykluczenia Wykonawców ujęte w art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp” (wyrok KIO z dnia 18.05.2023 r., sygn. akt KIO 1167/22). Zatem, przedstawiając nieprawdziwe informacje w JEDZ, wykonawca DGM Budowa sp. z o.o. chciał wpłynąć na decyzje podejmowane przez Zamawiającego (w szczególności – w zakresie wykazania braku podstaw do wykluczenia, a w konsekwencji możliwości wyboru oferty wykonawcy DGM Budowa sp. z o.o. jako najkorzystniejszej). A to w linii prostej winno prowadzić do wykluczenia wykonawcy DGM Budowa sp. z o.o. z postępowania na podstawie przepisu art. 109 ust. 1 pkt 8) oraz 10) PZP”.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów odwołania, Izba zważa, iż zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 111 pkt 5 i art. 111 pkt 6 Pzp w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 Pzp – przez ich błędną wykładnię i niewłaściwe

zastosowanie polegające na potraktowaniu art. 111 pkt 5 i 6 Pzp jako samodzielnej („materialnej") podstawy wykluczenia oraz jako „procedury", którą Zamawiający miałby stosować, podczas gdy przepis ten wyłącznie określa okres, na jaki następuje wykluczenie w razie uprzedniego ustalenia, że ziściła się przesłanka z art. 109 ust. 1 pkt 8 albo pkt 10 Pzp, i nie zwalnia Zamawiającego z obowiązku samodzielnego wykazania wszystkich znamion tej przesłanki w niniejszym Postępowaniu, jest w ocenie Izby niezasadny.

Izba zważa, iż niewątpliwie w ramach Informacji o wykluczeniu wykonawcy z dnia 28 sierpnia 2026 r. Zamawiający wskazał w pkt 1 i 2: „1) art. 111 pkt 5) PZP – w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8) PZP" oraz „2) art. 111 pkt 6) PZP – w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10) PZP", a w konsekwencji, wbrew twierdzeniom Odwołującego, Zamawiający nie potraktował art. 111 pkt 5 i 6 ustawy PZP wyłącznie jako „samodzielną podstawę wykluczenia". Przy czym, Izba zgadza się z Odwołującym, że „Art. 111 Pzp nie zawiera żadnej normy nakazującej ani upoważniającej do wykluczenia wykonawcy; nie określa też żadnej „procedury", jednakże zdaje się nie zauważać Odwołujący, iż Zamawiający użył zwrotu „w zw. z" art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy PZP.

Tym samym, w ocenie Izby podstawą wykluczenia Odwołującego jest art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy PZP, zaś wskazanie w Informacji o wykluczeniu wykonawcy art. 111 pkt 5 i 6 ustawy PZP miało za zadanie jedynie wskazanie okresu wykluczenia, w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy PZP.

Izba zważa, iż istota sporu w ramach powyższego zarzutu sprowadzała się do tego, czy wykluczenie wykonawcy na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 lub 10 ustawy PZP wywołuje skutek w kolejnych postępowaniach.

Zgodnie z art. 111 pkt 5 ustawy PZP, wykluczenie wykonawcy następuje w przypadku, o którym mowa w , na okres 2 lat od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia, z kolei w myśl art. 111 pkt 6 ustawy PZP, wykluczenie wykonawcy następuje w przypadku, o którym mowa w , na okres roku od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia. W ocenie Izby, z ww. norm prawnych w żaden sposób nie wynika, aby skutek wykluczenia wykonawcy był ograniczony wyłącznie do postępowania, w którym doszło do wprowadzenia zamawiającego w błąd lub zatajenia informacji.

Jak wskazała Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 26 stycznia 2024 r. o sygn. akt KIO 30/24: „w przypadku gdy w stosunku do określonego wykonawcy zostanie zastosowana sankcja wykluczenia z postępowania w oparciu o przesłanki, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 7, 8 i 10 ustawy PZP, zastosowanie znajdzie przepis art. 111 ustawy PZP, określający okresy przez jakie wykonawca podlega wykluczeniu z wszelkich postępowań o udzielenie zamówienia w razie zaistnienia wobec niego poszczególnych podstaw wykluczenia".

Niezależnie od powyższego, z okoliczności sprawy niewątpliwie należy dojść do wniosku, że zdarzeniem będącym podstawą wykluczenia Odwołującego z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy PZP, o którym mowa w art. 111 pkt 5 i 6 ustawy PZP w ramach postępowania z 2025 r., było przedłożenie Zamawiającemu nieprawidłowego podmiotowego środka dowodowego (w dniach 7 i 18 listopada 2025 r. złożone zostały przez Odwołującego jako lidera konsorcjum podmiotowe środki dowodowe) w postaci spornego zaświadczenia ZUS dotyczącego podmiotu udostępniającego zasoby Azymut Usługi Geodezyjne S.B., co w konsekwencji doprowadziło do wykluczenia wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia, w tym Odwołującego. Argumentacja Odwołującego na rozprawie, iż okoliczność w postaci zaświadczenia ZUS dotycząca podmiotu udostępniającego zasoby Azymut Usługi Geodezyjne S.B. nie była ujęta w treści Informacji o unieważnieniu postępowania z dnia 12 marca 2026 r., to zdaje się nie zauważać Odwołujący, że sam Odwołujący wielokrotnie powołuje się w treści odwołania na sporne zaświadczenie ZUS oraz na rozprawie, co w ocenie Izby prowadzi do jednoznacznego wniosku, że Odwołujący wiedział, co było przyczyną wykluczenia wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia, w tym Odwołującego jako lidera Konsorcjum z postępowania z 2025 r.

Odwołujący zarzuca również, iż: „Zamawiający określił uprzednią czynność jako dokonaną „skutecznie i prawomocnie". (…) Czynność zamawiającego nie jest orzeczeniem i nie uzyskuje przymiotu prawomocności", to Izba zwraca uwagę, iż użycie słów przez Zamawiającego w Informacji o wykluczeniu wykonawcy z dnia 28 sierpnia 2026 r.: „Wykonawca DGM Budowa sp. z o.o. w poprzednim postępowaniu na tożsamy przedmiot zamówienia („Gazyfikacja Mierzei Wiślanej" realizowanego w ramach projektu pn. Budowa gazociągu Kolnik Elbląg wraz z gazyfikacją Mierzei Wiślanej", znak: 2025/WG00/WUP-000095) został skutecznie i prawomocnie wykluczony z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8) i 10) PZP" oznacza, że czynność wykluczenia wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia, w tym Odwołującego nie może już zostać wzruszona w drodze środków ochrony prawnej.

W wyroku z dnia 26 stycznia 2024 r. o sygn. akt KIO 30/24, Krajowa Izba Odwoławcza jednoznacznie wskazała: „Jeśli wykonawca został prawomocnie wykluczony z postępowania o udzielenie zamówienia na jednej z podstaw z art. 109 ust. 1 pkt 7, 8 i 10 p.z.p., będzie on podlegał wykluczeniu z każdego kolejnego postępowania, w którym bierze udział, przez odpowiedni okres wskazany w art. 111 p.z.p. Nie oznacza to jednak, że przez cały ten okres wykonawca taki ma zakaz startowania w postępowaniach. Swoistym »ratunkiem« dla takiego wykonawcy jest skorzystanie z możliwości, jaką daje art. 110 p.z.p.".

W podobnym duchu wypowiedziała się również Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 1 września 2025 r. o sygn. akt KIO 2845/25, KIO 2846/25, w którym Izba wskazała, że aby wywodzić skutki z wcześniejszego wykluczenia: „czynność wykluczenia musi zostać stwierdzona bądź poprzez ustalenie, że czynność ta jest niewzruszalna z powodu upłynięcia terminu na jej kwestionowanie w drodze środków ochrony prawnej przewidzianej ustawą P.z.p., bądź stwierdzenie wykluczenia musi wynikać z prawomocnego wyroku Krajowej Izby Odwoławczej, bądź z wyroku sądu okręgowego (…) Niewzruszalność czynności bądź jej stwierdzenie w prawomocnym wyroku oznacza, że czynność jest ostateczna i wiążąca dla uczestników postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz organów orzekających".

W związku z powyższym, należy dojść do wniosku, że informacja ujęta w Informacji o unieważnieniu postępowania z dnia 12 marca 2026 r. o tym, że „Wykonawca Konsorcjum DGM Budowa został wykluczony z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8) oraz 10) ustawy Pzp", jest informacją prawomocną, a czynność wykluczenia wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia, w tym Odwołującego niewzruszalna, ze względu na fakt, iż termin na wniesienie odwołania od ww. Informacji upłynął w dniu 23 marca 2026 r.

W ocenie Izby, przyczyny, dla których odwołanie od Informacji z dnia 12 marca 2026 r. nie zostało wniesione, relacje między członkami konsorcjum w postępowaniu z 2025 r., w tym maile między liderem konsorcjum a S. sp.k., zakres udzielonych pełnomocnictw liderowi konsorcjum, nie mają żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, nie wpływają bowiem na skutek upływu terminu na wniesienie odwołania w postępowaniu z 2025 r.

Nadto, w ocenie Izby, nie ma również znaczenia, że podstawy wykluczenia konsorcjum nie zostały nigdy zbadane przez Izbę ani przez sąd, na co wskazywał Odwołujący: „czynność wykluczenia nigdy nie została poddana kontroli Izby ani sądu". Izba zważa, iż Sąd Okręgowyw Warszawie - Sąd Zamówień Publicznych w wyroku z dnia 5 września 2024 r. o sygn. akt XXIII Zs 95/24, oceniając sytuację wykonawcy, który nie zakwestionował wcześniejszego wykluczenia na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8) i 10) PZP wskazał, że wobec braku reakcji wykonawcy „zaistniało domniemanie prawne, iż tak było", a skoro czynność ta „nie została zakwestionowana przez Wykonawcę, to wywołuje skutki - nie tylko w postępowaniu, które zakończyło się ostatecznie wydaniem przez zamawiającego decyzji o odrzuceniu oferty Wykonawcy, ale też w kolejnych postępowaniach, do których tenże Wykonawca przystępuje, czy będzie przystępował, i nadto niezależnie od tego, czy zamawiającym będzie ten sam podmiot (...), czy też jakikolwiek inny zamawiający".

Tym samym, w ocenie Izby, zarzut ten jest niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Zamawiającego art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 Pzp w zw. z art. 7 pkt 30 i art. 58 ust. 1 Pzp oraz w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp – przez przypisanie Odwołującemu skutków czynności i ocen odnoszących się do innego wykonawcy, tj. do wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia w postępowaniu nr 2025/WG00/WUP-000095 (Konsorcjum DGM Budowa: DGM budowa sp. z o.o., S. sp.k. i DURAMEX sp. z o.o.), pr braku tożsamości podmiotowej między tamtym wykonawcą a Odwołującym występującym samodzielnie w niniejszym Postępowaniu, oraz przy całkowitym braku ustaleń i dowodów co do własnego, zawinionego zachowania Odwołującego – co stanowi niedopuszczalne zastosowanie konstrukcji odpowiedzialności zbiorowej, jest w ocenie Izby niezasadny.

W ocenie Izby, w ramach powyższego zarzutu istota sporu sprowadzała się na twierdzeniu Odwołującego, iż wykonawcą w postępowaniu z 2025 r. było „Konsorcjum DGM Budowa", które zostało wykluczone z postępowania, a Zamawiający „w niniejszym Postępowaniu przypisał (…) Odwołującemu czynność skierowaną wobec innego wykonawcy".

W pierwszej kolejności, należy zauważyć, że Konsorcjum nie ma osobowości prawnej, a w skład takiego Konsorcjum wchodzą wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia, którzy zgodnie z art. 58 ust. 2 ustawy PZP ustanawiają pełnomocnika do reprezentowania ich w postępowaniu o udzielenie zamówienia albo do reprezentowania w postępowaniu i zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Niewątpliwie w postępowaniu z 2025 r. takim pełnomocnikiem był Odwołujący pełniący rolę lidera Konsorcjum. Jak wynika z pełnomocnictw udzielonych przez członków Konsorcjum, lider konsorcjum był umocowany do reprezentowania w postępowaniu i zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Poza tym, jak słuszne wskazywał Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie: „zachowanie, które było podstawą wykluczenia Konsorcjum, polegało na przedłożeniu Zamawiającemu nieprawidłowego zaświadczenia ZUS". Zresztą sam Odwołujący na rozprawie wskazywał, iż ww. zaświadczenie „nie weryfikowaliśmy", „w terminie nie wyrobiliśmy się", a w konsekwencji z całą pewnością Odwołujący wiedział, co było przyczyną wykluczenia wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia, w tym Odwołującego.

W ocenie Izby, ze względu na fakt, iż z jednej strony Konsorcjum (wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia) nie wniosło odwołania na decyzję Zamawiającego o wykluczeniu Konsorcjum z dnia 12 marca 2026 r., a z drugiej strony Odwołujący wiedział, co było przyczyną wykluczenia Konsorcjum, a w konsekwencji i Odwołującego jako lidera konsorcjum, Izba doszła do przekonania, iż w przedmiotowym postępowaniu Odwołujący zataił informacje będące podstawą wykluczenia Konsorcjum, w tym Odwołującego, wprowadzając w niniejszym postępowaniu Zamawiającego w błąd poprzez zaznaczenie w formularzu JEDZ w części III sekcji C, odpowiedź „NIE" (niezależnie od tego, czy

Odwołujący uznaje bądź nie podstawy wykluczenia z postępowania oraz późniejszych wyjaśnień z dnia 17 sierpnia 2026 r. na wezwanie Zamawiającego z dnia 12 sierpnia 2026 r.).

Nadto, Odwołujący podnosi w treści odwołania, że dokumenty podmiotu udostępniającego zasoby Azymut Usługi Geodezyjne S.B. gromadził i przekazywał mu członek konsorcjum S. sp. k., a rola lidera konsorcjum „sprowadzała się do przekazania Zamawiającemu dokumentów otrzymanych od konsorcjanta" oraz że lider „nie pozostawał z nim w bezpośrednim kontakcie, nie występował w jego imieniu o zaświadczenia i nie miał możliwości samodzielnego zweryfikowania sposobu ich wygenerowania".

Jednakże w ocenie Izby, powyższe twierdzenia Odwołującego nie wyłączają odpowiedzialności Odwołującego, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że to Odwołujący był liderem Konsorcjum, co w ocenie Izby prowadzi do konkluzji, że przed przekazaniem jakichkolwiek dokumentów, w tym spornego zaświadczenia ZUS podmiotu udostępniającego zasoby Azymut Usługi Geodezyjne S.B., Odwołujący powinien był dokonać sprawdzenia dokumentów otrzymanych od członka konsorcjum – S. sp.k., a nie bezwiednie przekazać Zamawiającemu otrzymane dokumenty.

Tym samym, Izba popiera argumentację Zamawiającego, że: „Wykonawca, który składa zamawiającemu podmiotowe środki dowodowe, odpowiada za ich treść bez względu na to, od kogo je otrzymał", w szczególności, że zaświadczenie ZUS podmiotu udostępniającego zasoby Azymut Usługi Geodezyjne S.B. służyło wykazaniu braku podstaw wykluczenia podmiotu trzeciego. W ocenie Izby, bez znaczenia pozostaje również fakt, iż na wezwanie Zamawiającego z dnia 20 listopada 2025 r., Odwołujący jako lider konsorcjum przedłożył w dniu 28 listopada 2025 r. „wniosek płatnika składek o wydanie zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu składek z dnia 24.11.2025 r godz. 15:41", czy też „rozwiązanie alternatywne – zastąpienie geodety S.B. osobą Z.M. (KODEM sp. z o.o., podmiot już ujawniony w postępowaniu)". Istotne bowiem jest to, jak już Izba wskazała powyżej, iż czynność Zamawiającego w postaci Informacji z dnia 12 marca 2026 r. nie została zaskarżona, a w konsekwencji wszelkie skutki z nią związane obejmują wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia, w tym Odwołującego.

Niezależnie od powyższego, twierdzenie Odwołującego, że w dniu 28 listopada 2025 r. „z własnej inicjatywy" poinformował Zamawiającego o „niemożności potwierdzenia w elektronicznej usłudze weryfikacyjnej ZUS zaświadczenia dotyczącego podmiotu udostępniającego zasoby Azymut Usługi Geodezyjne S.B." i to „przed jakąkolwiek czynnością Zamawiającego kwestionującą ten dokument" jest nie do pogodzenia z faktem, iż Zamawiający w wezwaniu z dnia 20 listopada 2025 r. wprost w pkt 19 odniósł się do „zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu składek z ZUS: Azymut Usługi Geodezyjne S.B. - Podmiot udostępniający zasoby", a Odwołujący pismem z dnia 28 listopada 2025 r. („Odpowiedź Wykonawcy na wezwanie Zamawiającego z dnia 20 listopada 2025 roku") odniósł się m.in. do pkt 19 wezwania. Tym samym, racje ma Zamawiający, że: „Wykonawca, który reaguje na nieprawidłowość wykrytą przez zamawiającego, nie działa z własnej inicjatywy".

Nadto, twierdzenia Odwołującego, że prawidłowe zaświadczenie ZUS przekazał Zamawiającemu w ciągu trzech minut od jego otrzymania od członka konsorcjum S. sp.k. w dniu 2 grudnia 2025 r., to Izba zwraca uwagę, iż okoliczność ta jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ z okoliczności sprawy wynika, iż podstawą wykluczenia wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia, w tym Odwołującego było zaświadczenie ZUS złożone w listopadzie 2025 r. na wezwanie Zamawiającego do złożenia podmiotowych środków dowodowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Izby, Odwołujący będący przecież liderem Konsorcjum w postępowaniu w 2025 r., nie dochował należytej staranności, wynikającej z art. 355 § 2 KC. Należy bowiem zauważyć, że w przypadku oceny należytej staranności w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej musi ona uwzględniać, zgodnie z art. 355 § 2 k.c., zawodowy charakter tej działalności. Oznacza to, że od przedsiębiorcy wymagana jest szczególna staranność wyrażająca się większą zapobiegliwością, rzetelnością, dokładnością w działaniu, itd.

W ocenie Izby, cała argumentacja Odwołującego co do tego, iż sporny dokument (tj. zaświadczenie ZUS) dotyczył podmiotu udostępniającego zasoby Azymut Usługi Geodezyjne S.B. udostępnionego przez konsorcjanta S. sp.k. oraz, że decyzję o niewnoszeniu odwołania podjął konsorcjant S. sp.k. jest irrelewantne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, ponieważ zdaniem Izby to Odwołujący jako lider konsorcjum ponosi odpowiedzialność za złożone dokumenty w postępowaniu niezależnie od tego, że otrzymał je, w tym sporne zaświadczenie ZUS, od konsorcjanta S. sp.k.

Poza tym, zdaniem Izby, decyzja o niewnoszeniu odwołania podjęta przez konsorcjanta S. sp.k., o czym świadczą słowa: „właśnie otrzymałam informacje od szefa, że nie robimy odwołania" z dnia 19 marca 2026 r. (wcześniej w dniu 18 marca 2026 r. Odwołujący jako lider konsorcjum zwrócił się do pozostałych członków konsorcjum o podpisanie pełnomocnictwa obejmującego umocowanie do wnoszenia środków ochrony prawnej), powoduje de facto, że Odwołujący przyjął tę informację jako ostateczną, niejako „z dobrodziejstwem inwentarza", nie ubiegając się ponownie o możliwość uzyskania umocowania od członków konsorcjum do składania środków ochrony prawnej, mimo że termin do złożenia odwołania upływał dopiero w dniu 23 marca 2026 r.

Tym samym, w ocenie Izby, zarzut ten jest niezasadny.

Odnosząc się do zarzutów przez Zamawiającego art. 109 ust. 1 pkt 8 Pzp – przez jego zastosowanie mimo

niewykazania żadnej z kumulatywnych przesłanek tej podstawy wykluczenia, tj. (i) obiektywnej niezgodności przedstawionej informacji z rzeczywistością albo zatajenia informacji, (ii) zamierzonego działania albo rażącego niedbalstwa Odwołującego oraz (iii) możliwości istotnego wpływu takiej informacji na decyzje Zamawiającego w niniejszym Postępowaniu oraz art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp – przez jego zastosowanie mimo niewykazania przedstawienia informacji wprowadzającej w błąd, lekkomyślności albo niedbalstwa Odwołującego i możliwości istotnego wpływu na decyzje Zamawiającego, a nadto przez równoczesne (kumulatywne) powołanie pkt 8 i pkt 10, mimo że przepisy te opisują odmienne, wykluczające się wzajemnie postacie strony podmiotowej, co czyni kwalifikację prawną czynności wewnętrznie sprzeczną i uniemożliwia obronę, są w ocenie Izby niezasadne.

W pierwszej kolejności, Izba zważa, iż Zamawiający w informacji o wykluczeniu wykonawcy z dnia 28 sierpnia 2026 r. wskazał cztery podstawy prawne, gdzie pkt 3) dotyczył art. 109 ust. 1 pkt 8) PZP, zaś pkt 4) dotyczył art. 109 ust. 1 pkt 10) PZP. Jednocześnie Zamawiający wskazał w ww. Informacji, że Odwołujący „wypełniając JEDZ w niniejszym postępowaniu, (...) nie przyznał się do tej okoliczności", a „przedstawiając nieprawdziwe informacje w JEDZ, (...) chciał wpłynąć na decyzje podejmowane przez Zamawiającego".

Izba zważa, iż w dniu 4 sierpnia 2026 r. Odwołujący wraz z ofertą złożył JEDZ, gdzie w części III sekcja C: Podstawy związane z niewypłacalnością, konfliktem interesów lub wykroczeniami zawodowymi, winien wprowadzenia w błąd, zatajenia informacji lub niemożności przedstawienia wymaganych dokumentów lub uzyskania poufnych informacji na temat przedmiotowego postępowania, na pytanie: „Czy wykonawca znalazł się w jednej z poniższych sytuacji:

a) był winny poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub do weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikacji;

b) zataił te informacje;

c) nie był w stanie niezwłocznie przedstawić dokumentów potwierdzających wymaganych przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający; oraz

d) przedsięwziął kroki, aby w bezprawny sposób wpłynąć na proces podejmowania decyzji przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający, pozyskać informacje poufne, które mogą dać mu nienależną przewagę w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub wskutek zaniedbania przedstawić wprowadzające w błąd informacje, które mogą mieć istotny wpływ na decyzje w sprawie wykluczenia, kwalifikacji lub udzielenia zamówienia?, Odwołujący udzielił odpowiedzi „NIE".

Izba zważa, iż niewątpliwe pytanie w JEDZ odnosi się zarówno do art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy PZP (lit. a, b), jak i art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP. (lit. d).

Odwołujący podnosi, iż odpowiedź „NIE" wyraża jego stanowisko prawne i nie stanowi oświadczenia o fakcie. W ocenie Izby, nie można zgodzić z takim poglądem Odwołującego w odniesieniu do funkcji, jaką pełni formularz JEDZ. Zgodnie z art. 125 ust. 1 ustawy PZP, do wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo do oferty wykonawca dołącza oświadczenie o niepodleganiu wykluczeniu, spełnianiu warunków udziału w postępowaniu lub kryteriów selekcji, w zakresie wskazanym przez zamawiającego.

Tym samym, JEDZ stanowi wstępne potwierdzenie, że wykonawca nie podlega wykluczeniu, a w konsekwencji wykonawca wypełniając ww. część III sekcję C JEDZ, notyfikuje fakty, a nie tylko wyraża jego stanowisko prawne.

Jak wskazała Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 27 listopada 2023 r. o sygn. akt KIO 3383/23: „nawet jeśli dany wykonawca sam nie uznaje się za spełniającego przesłanki wykluczenia, to spoczywa na nim bezwzględny obowiązek powiadomienia zamawiającego (…), że w stosunku do tego wykonawcy wystąpiły okoliczności, o których mowa w treści pytania. Jest to obowiązek notyfikowania zamawiającemu obiektywnych faktów, które miały miejsce w toku realizacji innego zamówienia przez wykonawcę, czyli wystąpienia określonych obiektywnych zdarzeń, które następnie podlegają ocenie zamawiającego. Pytanie nie dotyczy bowiem oceny takich zdarzeń przez wykonawcę w kontekście zaistnienia przesłanek wykluczenia z postępowania, ale notyfikacji obiektywnych faktów" (tak też wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 2 września 2025 r. o sygn. akt KIO 2847/25).

Izba zważa, iż o wykluczeniu Konsorcjum (wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia, w tym Odwołującego jako lidera konsorcjum) z dnia 12 marca 2026 r. na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy PZP, Odwołujący wiedział, ale mimo tego nie ujawnił tego faktu w formularzu JEDZ (nawet, jeśli jego zdaniem nie zachodzą w stosunku do niego przesłanki wykluczenia, to w ocenie Izby bezsprzecznie powinien ujawnić ten fakt w JEDZ).

Jak wskazuje się w wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 16 marca 2026 r. o sygn. akt KIO 389/26: „obowiązkiem wykonawcy (...) jest kompleksowe i rzetelne przedstawienie informacji dotyczących go podstaw wykluczenia (nawet potencjalnych, aktualnie weryfikowanych, np. na gruncie zainicjowanego postępowania sądowego itp.), a nie wyłącznie subiektywna ich ocena, skutkująca arbitralnym uznaniem wyłącznie przez wykonawcę (...), że te chociażby hipotetyczne podstawy wykluczenia jednak wykonawcę (...) nie dotyczą i nie będą dotyczyć (…) wykonawca ubiegający się o udzielenie zamówienia nie jest sam w sobie arbitrem, oceniającym i rozstrzygającym, czy ostatecznie podlega, czy też nie wykluczeniu z Postępowania. Takowa decyzja zawsze należy do Zamawiającego, który aby mógł podjąć stosowną decyzję (...) musi posiadać od samego początku pełną wiedzę, co do okolicznością faktycznych, które chociażby

potencjalnie kwalifikują się do przypisania ich do określonych ustawa Pzp podstaw wykluczenia wykonawcy. Subiektywizm w przedstawieniu tych okoliczności faktycznych nie może zabierać Zamawiającemu prawa do ich swobodnej oceny i podjęcia w wyniku ich analizy decyzji, co do faktycznego wykluczenia wykonawcy (…) każdy wykonawca (...) ma obowiązek przedstawić co najmniej pełne okoliczności faktyczne (czy to składając oświadczenia dot. podstaw wykluczenia, czy jeżeli uzna, że owe podstawy go dotyczą - w ramach tzw. samooczyszczenia), co do potencjalnych podstaw jego wykluczenia, zaś sama ich ocena faktycznoprawna zawsze winna należeć do Zamawiającego; Odwołujący nie jest uprawniony do uzurpowania sobie faktu swobodnej oceny okoliczności, stanowiących potencjalne podstawy wykluczenia".

Izba zważa, iż Odwołujący oświadczył w złożonych wyjaśnieniach z dnia 17 sierpnia 2026 r., iż: „DGM miała podstawy, aby odpowiedzieć przecząco, ponieważ znała pełny przebieg sprawy, nie uznawała wcześniejszej oceny PSG i dysponowała konkretnymi argumentami oraz dokumentami wykazującymi brak nieprawdziwej informacji i brak winy", co oznacza, że Odwołujący samodzielnie, arbitralnie ocenił, że wobec niego nie zachodzą podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy PZP.

W ocenie Izby, takie zachowanie Odwołującego jest niedopuszczalne, a w konsekwencji oświadczenie Odwołującego złożone w JEDZ, że nie podlega wykluczeniu poprzez zaznaczenie w formularzu JEDZ w części III sekcji C „NIE" skutkuje złożeniem oświadczenia mającego znamiona czynu skutkującego wykluczeniem z postępowania poprzez wprowadzenie Zamawiającego w błąd w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa, jak również w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa. Jak wskazała Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 13 stycznia 2023 r. o sygn. akt KIO 3466/22, KIO 3477/22, KIO 3490/22: „Brak podania jakichkolwiek informacji przez INKO w tym zakresie, nawet jeże nie zgadzała się z dokonanymi wykluczeniami, spowodował że Zamawiający został pozbawiony szansy oceny, czy wobec tego wykonawcy nie zachodzą przesłanki wykluczenia. W sposób oczywisty, INKO zataiła te informacje".

W przedmiotowej sprawie, niewątpliwie Odwołujący, który nie uznawał oceny Zamawiającego wyrażonej w Informacji z dnia 12 marca 2026 r. (abstrahując od tego, że czynność ta jest już niewzruszalna) de facto pozbawił Zamawiającego oceny, czy wobec Odwołującego zachodzą przesłanki wykluczenia, ponieważ w oświadczeniu w JEDZ złożonym wraz z ofertą w dniu 4 sierpnia 2026 r. nie przekazał Zamawiającemu żadnej informacji, czy nawet jakiejkolwiek wzmianki o Informacji z dnia 12 marca 2026 r.

Jak wskazała Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 16 marca 2026 r. o sygn. akt KIO 389/26: „Zamawiający prawidłowo dokonał oceny podmiotowych środków dowodowych w odniesieniu do momentu informacji powziętych w chwili złożenia oferty. Nieprzekazanie rzeczonych informacji (zatajenie ich) wraz z ofertą stanowiło samodzielną podstawę wykluczenia Odwołującego".

Argumentacja podnoszona przez Odwołującego w odpowiedzi na odwołanie oraz na rozprawie, że Zamawiający wiedział o całej sytuacji, ponieważ był tym samym Zamawiającym i prowadził postępowanie na tożsamy przedmiot zamówienia, w ocenie Izby jest irrelewantne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, ponieważ, jak już Izba wskazała powyżej, to obowiązkiem Odwołującego było przedstawienie okoliczności i rzetelnych informacji na temat wcześniejszych zdarzeń już w samym JEDZ-u, a nie arbitralnie sam oceniając, że wobec niego podstawy wykluczenia nie zachodzą. Nie zmieniają tego złożone na wezwanie Zamawiającego wyjaśnienia Odwołującego („ODPOWIEDŹ WYKONAWCY N PISMO ZAMAWIAJĄCEGO Z DNIA 12 SIERPNIA 2026 ROKU") z dnia 17 sierpnia 2026 r., ponieważ po pierws wyjaśnienia złożone przez Odwołującego po wezwaniu Zamawiającego nie mogą konwalidować oświadczenia złożonego wraz z ofertą, a po drugie w wyjaśnieniach tych Odwołujący podtrzymywał odpowiedź „NIE" udzieloną w JEDZ, nie dając tym samym szansy Zamawiającemu oceny, czy faktycznie zaistniały przesłanki wykluczenia, czy też nie.

Nie można również zgodzić się z Odwołującym, który podnosił na rozprawie, iż w formularzu JEDZ nie ma miejsca na jakiekolwiek wyjaśnienia, ponieważ w ocenie Izby mógł przedstawić okoliczności danej sprawy w samym JEDZ-u (zaznaczając „TAK", a czego nie uczynił) lub dołączyć załącznik do JEDZ-a, aby w ten sposób przedstawić Zamawiającemu pełny obraz okoliczności, wcześniejszych zdarzeń.

Niezależnie od powyższego, Izba zważa, iż norma prawna art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy PZP obejmuje wykonawcę, który wprowadził zamawiającego w błąd przy przedstawieniu informacji lub który zataił te informacje lub nie jest w stanie przedstawić wymaganych podmiotowych środków dowodowych. Przesłanka „który zataił te informacje" jest samodzielną postacią zachowania wykonawcy, która polega na nieprzekazaniu informacji, które wykonawca powinien był przekazać, niezależnie od tego, że Zamawiający był tym samym Zamawiającym i prowadził postępowanie na tożsamy przedmiot zamówienia. Istotne jest bowiem to, że mamy do czynienia z odrębnymi postępowaniami o udzielenie zamówienia publicznego, a w konsekwencji to na Odwołującym spoczywał podwyższony miernik staranności, aby przedstawić informacje na temat wcześniejszych okoliczności, zdarzeń w formularzu JEDZ z dnia 4 sierpnia 2026 r. Należy bowiem zauważyć, że udzielona odpowiedź przez Odwołującego w formularzu JEDZ w części III sekcji C w postaci „NIE" dotyczyła podstaw wykluczenia, a więc okoliczności mającej istotny wpływ na decyzje podejmowane przez

zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.
Jak wskazała Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 28 lutego 2024 r. o sygn. akt KIO 379/24, KIO 398/24, KIC 405/24, zachowanie wykonawcy, który nie ujawnił wcześniejszego wykluczenia: „mogło mieć także istotny wpływ na wynik postępowania, gdyż doprowadziło do wprowadzenia zamawiającego w błąd, że po jego stronie nie występują żadne okoliczności, które mogą być interpretowane jako mogące się wpisywać w przesłanki wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 8 Pzp".
W konsekwencji powyższego, racje ma Zamawiający, że „Źródło wiedzy zamawiającego nie ma znaczenia dla oceny zachowania wykonawcy". Nie można również tracić z pola widzenia, iż ani norma art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy PZP, ani norma art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP nie uzależnia ich zastosowania od źródła wiedzy zamawiającego, a czego zdaje się nie zauważać Odwołujący.
Warto w tym miejscu powołać się na wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Zamówień Publicznych z dnia 9 czerwca 2025 r. o sygn. akt XXIII Zs 8/25, w którym Sąd Okręgowy wyraźnie wskazał, iż: „Stan wiedzy, czy w ogóle zachowanie zamawiającego, nie mają tu żadnego znaczenia. W szczególności nie ma znaczenia to, czy zamawiający skutecznie został wprowadzony w błąd, na skutek czego podjął jakiekolwiek decyzje, czy wykonał jakiekolwiek czynności".
Nadto, Odwołujący w treści odwołania podnosi, iż w konstrukcji przyjętej przez Zamawiającego „żadna odpowiedź nie mogła być prawidłowa", zaś odpowiedź „TAK" oznaczałaby przyznanie się do zachowania, którego nie popełnił. Izba nie zgadza się z powyższą tezą Odwołującego. Należy bowiem zauważyć, że Odwołujący jako profesjonalista, do którego stosuje się podwyższony miernik staranności powinien właśnie zaznaczyć w formularzu JEDZ „TAK", a następnie opisać wcześniejsze okoliczności, zdarzenia z postępowania z 2025 r. i przedstawić argumentację w formularzu JEDZ, dlaczego jego zdaniem nie zachodzą w stosunku do niego podstawy wykluczenia, a także wskazać środki podjęte przez wykonawcę w celu wykazania jego rzetelności, a czego zabrakło niewątpliwie w niniejszej sprawie.
W ocenie Izby, oświadczenie Odwołującego w JEDZ o treści „TAK" połączone z opisem okoliczności wcześniejszych zdarzeń i własnym stanowiskiem wykonawcy, nie byłoby, wbrew twierdzeniom Odwołującego, sprzeczne z rzeczywistym stanem rzeczy. Natomiast odpowiedź Odwołującego w JEDZ o treści „NIE" doprowadziła do sytuacji, że Odwołujący de facto zaprzeczył o istnieniu takiej sytuacji, która obiektywnie istniała i o której Odwołujący bezsprzecznie wiedział.
Odnosząc się zaś do winy Odwołującego, to Izba zważa, iż ustawodawca w art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy PZP jednoznacznie wskazał, iż „Z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający może wykluczyć wykonawcę, który w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadził zamawiającego w błąd przy przedstawieniu informacji, że nie podlega wykluczeniu (…), co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub który zataił te informacje (…)".
W przedmiotowej sprawie, w ocenie Izby, niewątpliwie Odwołujący wiedział o okolicznościach
objętych pytaniem w części III sekcji C JEDZ, a mimo to udzielił odpowiedzi negatywnej - „NIE".
Odwołujący był przecież adresatem Informacji z dnia 12 marca 2026 r., w dniu 18 marca 2026 r. zwrócił się do pozostałych członków konsorcjum o podpisanie pełnomocnictwa obejmującego umocowanie do wnoszenia środków ochrony prawnej, a w dniu 17 sierpnia 2026 r. w złożonych wyjaśnieniach („ODPOWIEDŹ WYKONAWCY NA PISM ZAMAWIAJĄCEGO Z DNIA 12 SIERPNIA 2026 ROKU") opisał przedbieg postępowania z 2025 r., co oznacza, Odwołujący w dniu 4 sierpnia 2026 r. (tj. w dniu złożenia JEDZ wraz z ofertą) znał wszystkie istotne okoliczności sprawy, wcześniejsze zdarzenia, fakty.
Zdaniem Izby, wykonawca, który wie o okolicznościach i de facto świadomie decyduje o jej nieujawnianiu w formularzu JEDZ (jak w niniejszej sprawie Odwołujący), działa w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa. W ocenie Izby, działanie Odwołującego wypełnia również normę art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP, która to norma posługuje się „lekkomyślnością lub niedbalstwem" (lit. d JEDZ w części III sekcja C). Izba zwraca uwagę, iż norma ta niewątpliwie odnosi się do staranności profesjonalisty wynikającej z art. 355 § 2 KC, na którą Zamawiający powołał się w Informacji o wykluczeniu wykonawcy z dnia 28 sierpnia 2026 r.
Należy bowiem zauważyć, że w przypadku oceny należytej staranności w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej musi ona uwzględniać, zgodnie z art. 355 § 2 k.c., zawodowy charakter tej działalności. Oznacza to, że od przedsiębiorcy wymagana jest szczególna staranność wyrażająca się większą zapobiegliwością, rzetelnością, dokładnością w działaniu, itd. Za takiego profesjonalistę należy również uznać, co do zasady, wykonawcę ubiegającego się o udzielenie zamówienia publicznego. Należyta staranność profesjonalisty nakłada więc na wykonawcę, który składa ofertę, dokumenty i oświadczenia we własnym imieniu, aby upewnił się, czy deklarowany w nich stan rzeczy odpowiada rzeczywistości.
Powyższe potwierdza m. in. wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 28 lutego 2024 r. o sygn. akt KIO 379/24, KIO 398/24, KIO 405/24, w którym Izba wskazała, iż zachowanie wykonawcy „odbiegało od staranności, której można było

wymagać od niego, jako profesjonalisty. Należyta staranność profesjonalisty nakłada na wykonawcę, który składa zamawiającemu dokumenty i oświadczenia, aby upewnił się czy deklarowany w nich stan rzeczy odpowiada rzeczywistości".

Dodatkowo Odwołujący zarzuca, iż Zamawiający powołując się jednocześnie na art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy PZP, czyni kwalifikację prawną „wewnętrznie sprzeczną". Izba nie zgadza się z powyższą tezą Odwołującego. Izba zważa, iż Zamawiający w Informacji o wykluczeniu wykonawcy z dnia 28 sierpnia 2026 r. wskazał, iż Odwołujący „miał lub co najmniej powinien mieć wiedzę dotyczącą spełniania przesłanek wykluczenia z postępowania", co wcale nie oznacza, że taka konstrukcja jest prawnie niedopuszczalna i nie umożliwia skorzystania przez wykonawcę ze środków ochrony prawnej. W ocenie Izby, konstrukcja taka pozwala ustalić stopień winy Wykonawcy, zwłaszcza, że z ww. oświadczenia jednoznacznie wynika, iż dotyczy ona nie tylko normy art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy PZP („miał wiedzę dotyczącą spełniania przesłanek wykluczenia z postępowania"), ale również art. 109 ust.1 pkt 10 ustawy PZP („co najmniej powinien mieć wiedzę dotyczącą spełniania przesłanek wykluczenia z postępowania").

Co istotne, z orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej wynika, iż Izba ustalając stopień winy wykonawcy posługuje się zarówno normą z art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy PZP, jak i art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP. I tak Krajowa Izba Odwoławcza w sprawie pod sygnaturą KIO 918/22 (wyrok z dnia 26 kwietnia 2022 r.) ustaliła stopień winy i przyjęła podstawę wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy PZP, a w sprawie pod sygnaturą KIO 59/22 (wyrok z dnia 27 stycznia 2022 r.) Izba ustaliła podstawę wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP. Co więcej, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Zamówień Publicznych w wyroku z dnia 26 września 2023 r. o sygn. akt XXIII Zs 12/23, posłużył się formułą „pkt 8 albo pkt 10".

Nadto, jak wskazała Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 24 października 2025 r. o sygn. akt KIO 3904/25: „jeżeli w okresie karencji wykonawca (...) oświadczy, z reguły w dokumencie JEDZ, że nie podlega wykluczeniu, to składa oświadczenie mające znamiona czynu skutkującego wykluczeniem z postępowania wobec uznania takiego oświadczenia za wprowadzenie w błąd w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa (art. 109 ust. 1 pkt 8 lub 10)".

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Izby ww. zarzuty są niezasadne.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Zamawiającego art. 110 ust. 2 i 3 Pzp w zw. z art. 128 ust. 1 i 4 Pzp oraz w zw. z art. 57 ust. 6 dyrektywy 2014/24/UE – przez uczynienie Odwołującemu zarzutu z niedokonania „samooczyszczenia", mimo że (i) w niniejszym Postępowaniu nie została uprzednio ustalona żadna podstawa wykluczenia, której samooczyszczenie miałoby dotyczyć, (ii) Zamawiający nigdy nie wezwał Odwołującego do przedstawienia dowodów, o których mowa w art. 110 ust. 2 Pzp, ograniczając się do wezwania z art. 128 ust. 4 Pzp o wyjaśnienie treści JEDZ, oraz (iii) obowiązek przedstawienia takich dowodów z własnej inicjatywy nie został przewidziany w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny w dokumentach zamówienia, jest w ocenie Izby niezasadny.

W pierwszej kolejności, należy zauważyć, że Zamawiający nie uczynił braku samooczyszczenia samodzielną podstawą wykluczenia. Wskazał jedynie, że wykonawca, wobec którego biegnie okres wykluczenia z art. 111 ustawy PZP, może uniknąć wykluczenia, korzystając z art. 110 ust. 2 PZP.

Izba zważa, iż zgodnie z art. 110 ust. 2 ustawy PZP, Wykonawca nie podlega wykluczeniu w okolicznościach określonych w art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 lub art. 109 ust. 1 pkt 2-5 i 7-10, jeżeli udowodni zamawiającemu, że spełnił łącznie następujące przesłanki:

1) naprawił lub zobowiązał się do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem, w tym poprzez zadośćuczynienie pieniężne;

2) wyczerpująco wyjaśnił fakty i okoliczności związane z przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem oraz spowodowanymi przez nie szkodami, aktywnie współpracując odpowiednio z właściwymi organami, w tym organami ścigania, lub zamawiającym;

3) podjął konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe, odpowiednie dla zapobiegania dalszym przestępstwom, wykroczeniom lub nieprawidłowemu postępowaniu, w szczególności:

a) zerwał wszelkie powiązania z osobami lub podmiotami odpowiedzialnymi za nieprawidłowe postępowanie wykonawcy,

b) zreorganizował personel,

c) wdrożył system sprawozdawczości i kontroli,

d) utworzył struktury audytu wewnętrznego do monitorowania przestrzegania przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów,

e) wprowadził wewnętrzne regulacje dotyczące odpowiedzialności i odszkodowań za nieprzestrzeganie przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów. Z kolei w myśl art. 110 ust. 3 ustawy PZP, Zamawiający ocenia, czy podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, są wystarczające do wykazania jego rzetelności, uwzględniając wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy. Jeżeli podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, nie są wystarczające do wykazania jego rzetelności, zamawiający wyklucza wykonawcę.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, wbrew twierdzeniom Odwołującego, iż ciężar dowodowy wynikający z art. 110 ust. 2 ustawy PZP spoczywa wyłącznie na wykonawcy, o czym świadczy norma art. 110 ust. 2 ustawy PZP „wykonawca nie podlega wykluczeniu (…) jeżeli udowodni zamawiającemu" oraz co istotne, przepis art. 110 ust. 2 ustawy PZP w żaden sposób nie przewiduje obowiązku zamawiającego wzywania wykonawcy do przeprowadzenia samooczyszczenia.

Izba zważa, iż w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej przyjmuje się, że wykonawca, który kwestionuje istnienie podstawy wykluczenia, nie może skutecznie przeprowadzić samooczyszczenia. Jak wskazała Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 28 lutego 2024 r. o sygn. akt KIO 405/24: „Warunkiem możliwości uznania jakiejś procedury za samooczyszczenie jest uprzednie przyznanie się przez wykonawcę do popełnionych naruszeń", z kolei Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Zamówień Publicznych w wyroku z dnia 5 września 2024 r. o sygn. akt XXIII Zs 95/24 stwierdził, iż jeżeli wykonawca nie przyznał się do naruszenia w JEDZ, jego wyjaśnienia „stanowią polemikę a nie self-cleaning uregulowany w art. 110 ustawy PZP".

Izba zważa, iż Odwołujący podnosi, że Zamawiający nigdy nie umożliwił mu przedstawienia dowodów samooczyszczenia. W ocenie Izby, nie sposób zgodzić się z powyższą tezą Odwołującego, ponieważ z całą pewnością możliwość taką dawał już sam formularz JEDZ, w którym Odwołujący mógł przedstawić okoliczności postępowania z 2025 r. i przedstawić dowody, o których mowa w art. 110 ust. 2 ustawy PZP.

Poza tym, Zamawiający wzywając w dniu 12 sierpnia 2026 r. Odwołującego do wyjaśnień złożonego dokumentu JEDZ w trybie art. 128 ust. 4 ustawy PZP „dlaczego w JEDZ została zaznaczona opcja „NIE" w ww. zakresie, skoro Wykonawca winien posiadać wiedzę o tym, że w tym przypadku spełnione są przesłanki opisane w ww. punkcie JEDZ", Odwołujący w wyjaśnieniach z dnia 17 sierpnia 2026 r. (ODPOWIEDŹ WYKONAWCY NA PISMO ZAMAWIAJĄCEGO Z DNIA SIERPNIA 2026 ROKU) jednoznacznie oświadczył, iż: „odpowiedź „NIE" w części III sekcja C JEDZ była prawidłowa. N istniał obiektywny stan polegający na tym, że DGM była winna poważnego wprowadzenia w błąd, zataiła informacje, nie była w stanie przedstawić dokumentów albo bezprawnie wpływała na postępowanie", a także „DGM podtrzymuje, że przesłanki wykluczenia nie zaistniały, a zatem nie było i nie ma podstaw do prowadzenia procedury samooczyszczenia w znaczeniu art. 110 ust. 2 Pzp", co w ocenie Izby prowadzi do jednoznacznego wniosku, że Odwołujący świadomie zrezygnował z procedury samooczyszczenia.

Warto w tym miejscu powołać się na wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie- Sąd Zamówień Publicznych, który w wyroku z dnia 5 września 2024 r. o sygn. akt XXIII Zs 95/24 wskazał: „wykonawca powinien z własnej inicjatywy wskazać na uchybienie oraz przedstawić wyjaśnienie, dlaczego nie powinno ono skutkować wykluczeniem z postępowania".

Biorąc powyższe pod uwagę, Izba doszła do przekonania, iż Odwołujący mógł w JEDZ przedstawić okoliczności sprawy z postępowania z 2025 r. i przedstawić własny punkt widzenia, co do wykluczenia z postępowania z 2025 r. i jednocześnie dokonać samooczyszczenia, a czego niewątpliwie zaniechał Odwołujący w przedmiotowym postępowaniu.

W ocenie Izby, nie zmieniają powyższego, wyjaśnienia Odwołującego z dnia 17 sierpnia 2026 r. na wezwanie Zamawiającego z dnia 12 sierpnia 2026 r., ze względu na fakt, iż zdaniem Izby stanowią one wyłącznie polemikę co do braku przesłanek wykluczenia z postępowania z 2025 r. i braku samooczyszczenia.

Tym samym, zdaniem Izby, zarzut ten jest niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Zamawiającego art. 253 ust. 1 pkt 2 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp – przez sporządzenie Informacji o wykluczeniu bez wystarczającego uzasadnienia faktycznego, tj. bez wskazania, jaka konkretnie informacja przedstawiona przez Odwołującego w niniejszym Postępowaniu jest niezgodna z rzeczywistością, na czym miałoby polegać zawinienie Odwołującego oraz jaki wpływ informacja ta mogłaby mieć na decyzje Zamawiającego – co uniemożliwia pełną weryfikację prawidłowości czynności, jest w ocenie Izby niezasadny.

Izba zważa, iż zgodnie z art. 253 ust. 1 pkt 2 ustawy PZP, niezwłocznie po wyborze najkorzystniejszej oferty zamawiający informuje równocześnie wykonawców, którzy złożyli oferty, o:

2) wykonawcach, których oferty zostały odrzucone

- podając uzasadnienie faktyczne i prawne.

W ocenie Izby, Informacja o wykluczeniu z dnia 28 sierpnia 2026 r. zawiera uzasadnienie faktyczne i prawne, tj. podstawy prawne wykluczenia, zdarzenie z postępowania z 2025 r., podstawy wykluczenia konsorcjum, treść odpowiedzi udzielonej przez Odwołującego w JEDZ, stanowisko Odwołującego przedstawione w wyjaśnieniach z dnia 17 sierpnia 2026 r., stopień winy Odwołującego („tj. „miał lub co najmniej powinien mieć wiedzę dotyczącą spełniania przesłanek wykluczenia z postępowania"), decyzje, na które informacja mogła wpłynąć, (tj. ocenę braku podstaw wykluczenia i wybór oferty najkorzystniejszej).

Izba zważa, iż Odwołujący podnosi, iż Zamawiający nie wskazał, jaka informacja jest nieprawdziwa, przy czym zdaje się nie zauważać Odwołujący, że jest nią odpowiedz „NIE" w części III sekcja C JEDZ przytoczona w Informacji o wykluczeniu wykonawcy w postaci wycinka formularza.

Dodatkowo Odwołujący zarzuca, że Zamawiający nie sprecyzował, czy zarzuca mu wprowadzenie w błąd, czy zatajenie

informacji. W ocenie Izby, wprowadzeniem w błąd jest niewątpliwie udzielenie odpowiedzi „NIE" przez Odwołującego w JEDZ, z kolei zatajeniem informacji jest to, że Odwołujący powinien był przedstawić okoliczności sprawy z postępowania z 2025 r. już w JEDZ, a nie arbitralnie uznając, że nie podlega wykluczeniu i samooczyszczeniu.
Jak wskazała Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 13 stycznia 2023 r. o sygn. akt KIO 3466/22, KIO 3477/22, KIC 3490/22, wykonawca będąc świadomym wcześniejszego wykluczenia (co ma w ocenie Izby miejsce w niniejszej sprawie) „zataił te informacje i nie przedstawił ich w stosownej rubryce JEDZ, a tym samym wprowadził Zamawiającego w błąd, że nie podlega wykluczeniu z postępowania".
W konsekwencji powyższego, racje ma Zamawiający, że: „Zatajenie informacji i wprowadzenie zamawiającego w błąd są w takiej sytuacji dwoma aspektami tego samego oświadczenia, a wskazanie obu nie czyni uzasadnienia czynności niejasnym".
Tym samym, zarzut ten, jest w ocenie Izby niezasadny.
Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Zamawiającego art. 16 pkt 1, 2 i 3 Pzp w zw. z art. 18 ust. 1 dyrektywy 2014/24/UE – przez naruszenie zasad równego traktowania wykonawców, uczciwej konkurencji, przejrzystości i proporcjonalności, polegające na zastosowaniu wobec Odwołującego najdalej idącej sankcji eliminacyjnej w oparciu o automatyczne przeniesienie oceny dokonanej w innym, unieważnionym postępowaniu, bez indywidualnej oceny rzetelności Odwołującego, jest w ocenie Izby niezasadny.
W pierwszej kolejności, Izba zważa, iż zarzut ten ma charakter wynikowy. W ocenie Izby, Zamawiający w niniejszej sprawie, wbrew twierdzeniom Odwołującego, nie zastosował wobec niego „automatyzmu" z postępowania z 2025 r. na postępowanie z 2026 r., ponieważ w przedmiotowej sprawie, zanim Zamawiający dokonał czynności wykluczenia z postępowania, wezwał Odwołującego do wyjaśnień złożonego dokumentu JEDZ w dniu 12 sierpnia 2026 r., wskazując konkretną okoliczność budzącą wątpliwość Zamawiającego, następnie dokonał oceny wyjaśnień Odwołującego z dnia 17 sierpnia 2026 r., a dopiero po tych wyjaśnieniach, Zamawiający podjął decyzję o wykluczeniu wykonawcy.
Izba chciałaby w tym miejscu podkreślić, iż wykonawcy, którzy rzetelnie wypełniają JEDZ i ujawniają niekorzystne okoliczności (nawet, jeśli się z nimi nie zgadzają, to ocena należy do Zamawiającego, a nie do wykonawcy), nie mogą być traktowani gorzej od wykonawcy, który te okoliczności zataja i przedstawia je dopiero po ich wykryciu przez zamawiającego (niezależnie od tego, że oba postępowania były prowadzone przez tego samego Zamawiającego i na ten sam przedmiot zamówienia).
Tym samym, zdaniem Izby, zarzut ten jest niezasadny.
Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp – przez odrzucenie oferty Odwołującego jako złożonej przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu, w razie dokonania przez Zamawiającego takiej czynności, mimo braku podstaw wykluczenia, jest w ocenie Izby niezasadny.
Izba zważa, iż zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy PZP, Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli została złożona przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z postępowania. Z kolei w myśl art. 513 ustawy PZP, odwołanie przysługuje na:
1) niezgodną z przepisami ustawy czynność zamawiającego, podjętą w postępowaniu o udzielenie zamówienia, o zawarcie umowy ramowej, dynamicznym systemie zakupów, systemie kwalifikowania wykonawców lub konkursie, w tym na projektowane postanowienie umowy;
2) zaniechanie czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, o zawarcie umowy ramowej, dynamicznym systemie zakupów, systemie kwalifikowania wykonawców lub konkursie, do której zamawiający był obowiązany na podstawie ustawy;
3) zaniechanie przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia lub zorganizowania konkursu na podstawie ustawy, mimo że zamawiający był do tego obowiązany.
Oznacza to, że odwołanie nie przysługuje na czynność przyszłą i hipotetyczną. Jak wskazywał Odwołujący w petitum zarzutu, zarzut ten został sformułowany z ostrożności procesowej i dotyczy odrzucenia oferty Odwołującego „w razie dokonania przez Zamawiającego takiej czynności".
Izba zważa, iż z Informacji o wykluczeniu wykonawcy z dnia 28 sierpnia 2026 r. nie wynika, aby Zamawiający dokonał czynności odrzucenia oferty Odwołującego. Izba podkreśla, iż art. 253 ust. 1 pkt 2 ustawy PZP nakazuje Zamawiającemu ujawnienie informacji o ofertach odrzuconych dopiero w informacji o wyborze najkorzystniejszej oferty, w przeciwieństwie do art. 110 ust. 1 ustawy PZP, zgodnie z którym, wykonawca może zostać wykluczony przez zamawiającego na każdym etapie postępowania o udzielenie zamówienia.
W związku z powyższym, Izba uznała powyższy zarzut jako przedwczesny, a w konsekwencji jako niezasadny.
Jedynie na marginesie, Izba zważa, iż twierdzenie Odwołującego na rozprawie, że Zamawiający podszedł zbyt „formalistycznie", jest w ocenie Izby tezą, która nie może się ostać, ponieważ należy podkreślić, iż to właśnie postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego jest postępowaniem formalistycznym.
O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 i 575 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz § 2 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 2 lit. b w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30

grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. 2020 r. poz. 2437), obciążając kosztami postępowania Odwołującego.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodniczący: ……..